

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 31

เรื่อง การประพฤติดีเพื่อสังคม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น
นำการเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นไปประยุกต์ใช้เพื่อเลือกดำเนินชีวิตอย่างรับผิดชอบ
การรับผิดชอบต่อตนเอง: ตระหนักและเข้าใจภาระหน้าที่ของบุคคลซึ่งสอดคล้อง
กับหลักพระคัมภีร์ หลักจริยธรรม ตนเองและ พฤติกรรมที่พึงปฏิบัติตามกฎหมาย

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

ตระหนักถึงสังคม

บทเรียน:

การประพฤติดีเพื่อสังคม

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถบอกเหตุผลได้ว่าทำไมการอุทิศเวลา กำลังร่างกาย รวมถึงทรัพยากรที่มีเพื่อพัฒนาสังคมของตนจึงมีความสำคัญ ได้อย่างน้อยสองประการ
2. เด็กสามารถบอกชื่อกิจกรรมที่ตนสามารถทำประโยชน์ให้สังคมได้อย่างน้อยหนึ่งประการ

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดาน
2. ปากกาไวท์บอร์ด

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนทั้งหมด
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ ในการเรียนบทเรียนนี้
3. รวบรวมสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ต้องใช้ทั้งหมด
4. อ่านและทบทวนข้อพระคัมภีร์ใน 1 โครินธ์ 12:12-27
5. ทำการสำรวจข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการที่ผู้เรียนสามารถอาสาช่วยเหลือชุมชนของตนได้ เพิ่มเติมที่ครูคิดไว้ลงไปในตารางในบทเรียนนี้ได้

หมายเหตุสำหรับผู้สอน : ให้อ่านและทบทวนสองบทเรียนที่ผ่านมา ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอาสาช่วยเหลือชุมชน และในบทนี้ผู้เรียนจะถูกฝึกให้ปฏิบัติ ในบทต่อไปผู้เรียนจะได้ออกมารายงานประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้หน้าชั้นเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. ให้ทุกคนยกมือทั้งสองข้างขึ้น แล้วกระดิกนิ้วไปมา เรามีนิ้วทั้งหมดกี่นิ้ว? ให้เวลาเด็ก ๆ ตอบ แต่ละนิ้วเป็นส่วนหนึ่งของมือ และมือเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายเรา แต่ละนิ้วของเราที่มีตั้งแต่ใหญ่ที่สุดจนถึงเล็กที่สุดล้วนมีหน้าที่สำคัญในการช่วยเราทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้สำเร็จ ถ้านิ้วหนึ่งเจ็บ ร่างกายทั้งหมดของเราก็รู้สึกเจ็บไปด้วย
2. การเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนก็เหมือนนิ้วสับนิ้วเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย มีผู้คนจำนวนมากมาอยู่ในสังคมหรือชุมชนของเรา แต่ละคนมีความสำคัญและมีบทบาทหน้าที่ต่างกันไป ถ้ามีสมาชิกสักคนหนึ่งในชุมชนได้รับความทุกข์ ชุมชนทั้งหมดก็ทุกข์ไปหมด ถ้าทุกคนในชุมชนทำหน้าที่ของตนได้เป็นอย่างดี ชุมชนของเราทั้งหมดก็จะดีตามไปด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. บางครั้ง เด็ก ๆ ก็ไม่ได้ตระหนักว่าตนมีความสำคัญต่อชุมชนเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ เพราะคิดเพียงว่าตัวเองยังเล็ก ๆ อยู่ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเด็ก ๆ ไม่สำคัญ จำไว้ว่า นิ้วก้อยเล็กๆ ของเรายังสำคัญพอๆ กับนิ้วอื่นๆ ถ้าเราขาดนิ้วหนึ่งนิ้วใดไป เราจะไม่สามารถทำอะไรได้บ้าง? (ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ) ชุมชนของเราก็เช่นเดียวกัน ถ้าขาดคนใดคนหนึ่งไป ชุมชนหรือสังคมก็ไม่สามารถทำอะไรบางอย่างได้สำเร็จเช่นเดียวกัน
2. ถึงแม้ว่าเราอาจมีนิ้วไม่ครบ หรือรู้จักใครที่มีนิ้วไม่ครบ แต่เราก็ยังคงช่วยเหลือสังคมของเราได้อีกหลายทาง ยกตัวอย่าง เช่น บางคนไม่มีนิ้วมือก็ยังวาดรูปได้อย่างสวยงามโดยใช้ปาก บางคนไม่มีนิ้วมือแต่เป็นนักพูดที่เป็นประโยชน์แก่คนอื่นได้ คนเหล่านั้นทดแทนสิ่งที่พวกเขาขาดหายไปด้วยการเรียนรู้ที่จะใช้ปากหรืออวัยวะส่วนอื่นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม
3. ดังนั้น แม้ว่าเราจะเป็นเด็กตัวเล็กๆ หรืออาจเป็นคนพิการ แต่เราก็ยังมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าคนอื่น ๆ นั่นหมายถึงเรามีบทบาทสำคัญในการรักษาชุมชนของเราให้มั่นคงเข้มแข็งได้เช่นผู้ใหญ่ทำ ลองคิดดูสิว่า มีอะไรที่เราพอจะช่วยเหลือชุมชนของเราได้บ้าง

กิจกรรม

ครูเขียนตารางตามรูปแบบข้างล่างนี้บนกระดาน ให้เด็ก ๆ ที่อาสาช่วยเหลือสังคมช่วยกันเติมในช่องว่างให้สมบูรณ์ ให้เว้นที่ว่างในแต่ละช่องไว้บ้างเพื่อเขียนชื่อเด็กๆ ที่อาสาทำสิ่งเหล่านั้นลงไป (ให้ระบุหนึ่งกิจกรรมต่อหนึ่งช่อง)

สิ่งที่เราช่วยเหลือชุมชนของเราได้

สิ่งที่เราช่วยเหลือคนอื่นได้	สิ่งที่เราช่วยอนุรักษ์สภาพแวดล้อมได้	สิ่งที่เราช่วยเหลือหน่วยงานหรือองค์กรได้
(ตัวอย่าง) ช่วยเหลือคนแก่	(ตัวอย่าง) เก็บขยะลงถัง	(ตัวอย่าง) กวาดหญ้าหน้าคริสตจักร

ครูพูดว่า:

1. ชุมชนหรือสังคมของเราจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง ถ้าหากเด็ก ๆ ช่วยกันปฏิบัติตามสิ่งที่เขียนลงไปในตาราง ให้เวลาเด็ก ๆ ช่วยกันตอบ
2. ครูอยากให้ทุกคนได้เลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งบนกระดานเพื่อนำมาปฏิบัติให้กับชุมชนของเรา ใครอยากเลือกมากกว่าหนึ่งกิจกรรมก็ได้ (ถ้าเด็ก ๆ ส่วนใหญ่เลือกกิจกรรมเดียวกันก็ไม่เป็นไร) ให้เด็ก ๆ เขียนชื่อของตนในช่องกิจกรรมนั้นๆ ที่ตนเลือกบนกระดาน
3. ก่อนที่เราจะพบกันครั้งต่อไป ครูขอให้เด็ก ๆ ช่วยกันทำสิ่งเหล่านี้ได้ไหม? อาจจะขอให้คุณพ่อคุณแม่ช่วยแนะนำว่าควรจะทำอย่างไร เมื่อพบกันครั้งต่อไปครูจะให้พวกเราออกมาบอกเล่าประสบการณ์ให้เพื่อนฟัง (ขอให้แน่ใจว่าครูได้จดบันทึกข้อมูลบนกระดานไว้แล้ว เพื่อในบทเรียนครั้งต่อไปครูจะได้นำมาใช้และรู้ว่าเด็กคนใดทำกิจกรรมใด)

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า: เราต่างเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนแห่งนี้ แต่เรารู้หรือไม่ว่า เรายังเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนของพระเจ้าด้วย ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ที่มีอยู่ทั่วโลกต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนของพระเจ้า เราแต่ละคนมีหน้าที่ที่จะต้องทำให้สำเร็จตามของประทานต่างๆที่เราได้รับ (อ่าน 1 โครินธ์ 12:12-27) กล่าวคือ โดยความเชื่อ เราแต่ละคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์นั้นจะถูกรวมเข้าด้วยกันกับคนอื่นจำนวนมากมายในโลกนี้ที่เชื่อพระเยซูคริสต์เช่นเดียวกับเรา

คนที่อยู่ในชุมชนของพระเจ้างำลัทธิฐานเพื่อพวกเรา เพราะพวกเขารู้ว่าสมาชิกทุกคนในชุมชนของพระเจ้านั้นต่างมีความสำคัญ เราเองก็มีบทบาทที่เราจะต้องทำในชุมชนของพระเจ้าด้วย คือการอธิษฐานเพื่อผู้อื่น เรียนรู้เรื่องพระเยซูคริสต์ผ่านการอ่านพระคัมภีร์ เรายังสามารถบอกเล่าเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ให้กับคนที่ยังไม่เชื่อได้ฟัง มีอะไรอีกบ้างที่เราสามารถทำได้ในชุมชนของพระเจ้า? ให้เวลาเด็ก ๆ ช่วยกันตอบ

จบด้วยการอธิษฐานขอให้พระเยซูคริสต์ช่วยเด็ก ๆ แต่ละคนที่จะอุทิศตนเพื่อทำประโยชน์ให้กับสังคมและชุมชนของพระเจ้า ครูจะนำอธิษฐานเองหรือจะขออาสาสมัครในห้องเรียนก็ได้

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]